

РЕШЕНИЕ

№ 46

гр. Русе, 09.08.2019г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд – Русе, в публично заседание на 30 юли, през две хиляди и деветнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИВАН ДИМИТРОВ
ЧЛЕНОВЕ: ЕЛИЦА ДИМИТРОВА
ИВАНЛО ИОСИФОВ

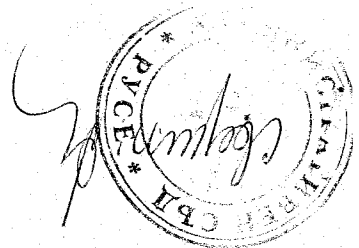
при секретаря **МАРИЯ СТАНЧЕВА** и с участието на прокурора **АНДРЕЙ АНГЕЛОВ** като разгледа докладването от съдия **АЛЪШ** адм. дело № 404 по описа за 2019 год., за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е по реда на чл. 185 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на д-р. Русе, против разпоредбите на чл. 56, ал.3 и ал.4 от Наредба № 1 за реда за придобиване, управление и разпореждане с имоти и вещи общинска собственост, приета с Решение №151 по Протокол № 16/28.11.2008 г. на Общински съвет Сливко поле и изменена и допълнена с последващи шест решения на същия колективен орган през 2010 г. - решение № 355/30.03.10 г., през 2013 г.-решение №195/31.01.13 г., през 2016 г. – решение №100/30.05.16 г. и решение №118/30.06.16г. и през 2017 год. – решение №246/25.05.17 г. и решение №344/21.12.17 г. Поддържат се твърдения, че оспорените разпоредби от нормативния административен акт са в противоречие с текстовете от нормативни актове от по-висока степен – Закона за собствеността и Закона за общинската собственост. Направено е искане за отмяна на разпоредбите като незаконосъобразни, като се претендират и направените разноски по производството, за които се представя списък.

Отвeтникът Общински съвет Сливко поле не взема становище по същевото на жалбата. Представителят на Окръжна прокуратура - Русе дава заключение за основателност на жалбата, като счита за абсолютна недопустимо в подзаконовия нормативен акт на Общинския съвет-Сливко поле да съществува противоречие и несответствие с разпоредбите на закона. Оспорването е съобщено по реда на чл. 181, ал. 1 и 2 във вр. с чл. 188 от АПК, но няма постъпили молби за присъединяване. Съдът, като обсъди становищата на страните, доказателствата по делото и извърши проверка по реда на чл. 168 във вр. с чл. 196 от АПК, приема за установено следното:

Жалбата е процесуално **допустима**. Податен е против нормативни текстове на Наредба, приета в изпълнение на законова делегация, който подлежи на съдебен контрол. Наредбата, по дефиницията на чл. 75, ал. 1 от АПК, чл. 7, ал. 2 и чл. 8 от ЗНА, и чл. 21, ал. 2 от ЗМСМА съставлява подзаконов нормативен административен

Иван Димитров

акт. Съобразно разпоредбата на чл. 185, ал. 1 и чл. 187, ал. 1 от АПК той подлежи на безсрочно оспорване пред съда.

Разгледана по същество, жалбата се явява **основателна**.

Наредба № 1 за реда за придобиване, управление и разпореждане с имоти и вещи общинска собственост (Наредба № 1 на ОбС – Сливо поле или наредбата) е приета с Решение № №151 по Протокол № 16/28.11.2008 г. на Общински съвет Сливо поле във връзка с внесена от кмета на общината докладна записка вх. № 392/18.11.2008 г. (л. 32 от делото). След приемане на наредбата са извършвани шест изменения (с Решение № 355 по Протокол № 33/30.01.2010 г., Решение № решение №195 по протокол № 18/31.01.2013 г., Решение № 100 по Протокола № 10/30.05.2016 г., и Решение №118 по Протокол №11/30.06.16г., решение №246 по Протокол №26/25.05.17 г. и Решение №344 по Протокол №33/21.12.17 г.) като не са налице данни тези изменения да се отнасят до оспорените текстове.

Разпоредбата на чл. 75, ал. 2 от АПК предвижда, че нормативните административни актове се издават по прилагане на закон или подзаконов нормативен акт от по - висока степен. Нормите на чл. 75, ал. 2 и чл. 76, ал. 1 и ал. 2 от АПК са идентични с тези на чл. 2, чл. 3, ал. 1, чл. 7, ал. 2 и чл. 8 от Закона за нормативните актове (ЗНА), като прогласяват забраната да се уреждат с наредба обществени отношения, уредени вече с нормативен акт от по-висока степен. Законът е нормативният акт, който урежда първично или въз основа на Конституцията, обществени отношения, които се поддават на трайна уредба, според предмета или субектите в един или няколко института на правото или техни подразделения. За уреждане на другите отношения по тази материя законът може да предвиди да се издаде подзаконов акт. Наредбата като нормативен акт се издава за прилагане на отделни разпоредби или подразделения на нормативен акт от по-висока степен. Общинските съвети като органи на местното самоуправление на територията на съответната община решават самостоятелно въпросите от местно значение, които законът е предоставил в тяхната компетентност.

Съгласно чл. 8 от Закона за нормативните актове всеки общински съвет може да издава наредби, с които да урежда съобразно нормативните актове от по-висока степен, неуредени от тях обществени отношения с местно значение.

Според разпоредбата на чл. 15, ал. 1 от ЗНА, *„Нормативният акт трябва да съответства на Конституцията и на другите нормативни актове от по-висока степен.“*

Оспореният частично подзаконов нормативен акт, е приет от компетентен за това орган – Общински съвет – Сливо поле. В изпълнение на правомощията си по чл. 21, ал. 1 от ЗМСМА, общинските съвети приемат правилници, наредби, инструкции, решения, декларации и обръщения. По делото липсва спор относно необходимия по закон кворум, за да може колективният административен орган да вземе валидно решение за приемане и за изменение и допълнение на наредба. Не се констатират и съществени нарушения в хода на процедурата по приемане на наредбата.

По съществото си спорът в настоящото дело е досежно това, противоречат ли посочените в жалбата разпоредби от Наредба № 1 на ОбС – Сливо поле на нормативни актове от по-висока степен.

Предмет на оспорване в настоящото дело са разпоредбите на чл.56, ал.3 и ал.4 от Наредба № 1 на ОбС – Сливо поле.

Нормата на чл.56, ал.3 от Наредбата регламентира, че в случаите на съсобственост между общината и физически и други юридически лица върху

недвижим имот, то той може да се поделени в реални части, но не се допуска изкупуване на общинската част от останалите съсобственици. При систематичното тълкуване на този регламент с текста на следващата ал.4 от чл.56 на Наредбата следва извод, че изкупуване на общинската част е възможно само за трети за съсобствения имот лица, които, ако са повече от един, продажбата се осъществява чрез публичен търг или публично оповестен конкурс.

Така въведеното ограничение за изкупуване на дялове от съсобственици не съответства на разпоредбите на чл.33 и чл.36 от ЗС, които изрично въвеждат условия за продажба на съсобствена част от имот на трето лице след като се представят доказателства, че тя е предложена на другите съсобственици при същите условия и се декларира писмено за неприемане на това предложение, както и разписаното правило за прекратяване на съсобствеността на общината освен чрез делба и чрез продажба на нейната част, чрез отстъпване на съсобствениците на друг равностоен имот или чрез изкупуване на другите съсобствени части при условия и по ред, определени от Министерския съвет.

При направеното сравнение на оспорените норми с цитираните разпоредби в двата закона, съдът намира, че е налице несъответствие, тъй като актовете от по-висш порядък не предвиждат ограничения при изкупуване на общинската дяловата съсобственост, както и продажба на трето лице без да е предложено изкупуване на съсобствениците.

Следва да се отбележи и обстоятелството, че в специалния закон, Закона за общинската собственост, чл.36, ал.1, т.2 и ал.2 са разписани правила за прекратяване на съсобствеността на общината чрез продажба на нейната част и то при прилагане разпоредбите на ЗС и на ГПК.

Така установеното противоречие на оспорените две алинеи от текста на чл.56 от Наредба №1 на ОбС-Сливо поле с разпореденото в нормативните актове от по-висока степен сочи на тяхната незаконосъобразност, поради което те следва да се отменят.

Предвид изхода на спора, стореното в тази насока изрично искане от процесуалният представител на жалбоподателя и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК и чл. 144 АПК във връзка с чл. 78, ал. 1 от ГПК, ответникът по оспорването следва да заплати на Друми Димитров Велев направените съдебни разноски в размер на 3350,00 лв., представляващи заплатена държавна такса – 10 лв., такса за обнародване на оспорването в "Държавен вестник" – 25 лв. и адвокатско възнаграждение-300 лв.(последното е на нормативно установения минимум).

Водим от горното, съдът на основание чл. 193, ал. 1 от АПК

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Друми Димитров Велев разпоредбите на чл.56, ал.3 и ал.4 от Наредба № 1 за реда за придобиване, управление и разпореждане с имоти и вещи общинска собственост, приета с Решение №151 по Протокол № 16/28.11.2008 г. на Общински съвет Сливо поле с последващи изменения и допълнения.

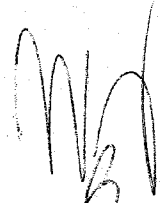
ОСЪЖДА Общински съвет – Сливо поле да заплати в полза на Друми Димитров Велев, от гр. Русе, ЕГН 4811295487 сумата от 335,00 (триста тридесет и пет) лева разноски по делото.

Решението подлежи на оспорване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в срок от 14 дни от съобщаването му на страните.

След влизането в сила, решението да се разгласи по реда на чл. 194 от АПК.

Заседане / 09.08.19 ✓

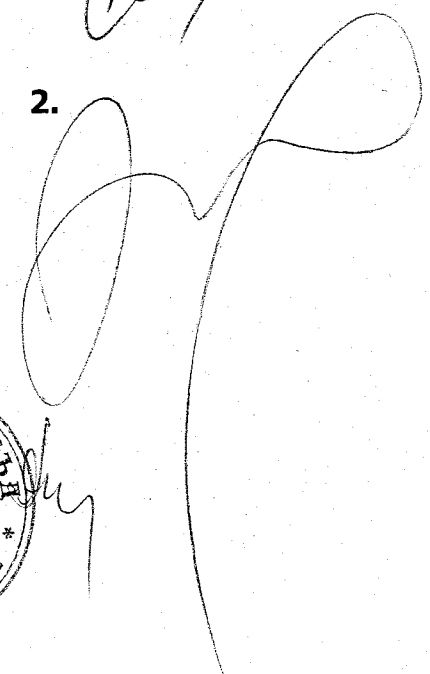
ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

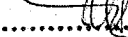
ВЯРНО С ОРИГИНАЛА

Решението / определението /

влязло в сила на *28.08.2019*

Съдия:

Пеловодител: